

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

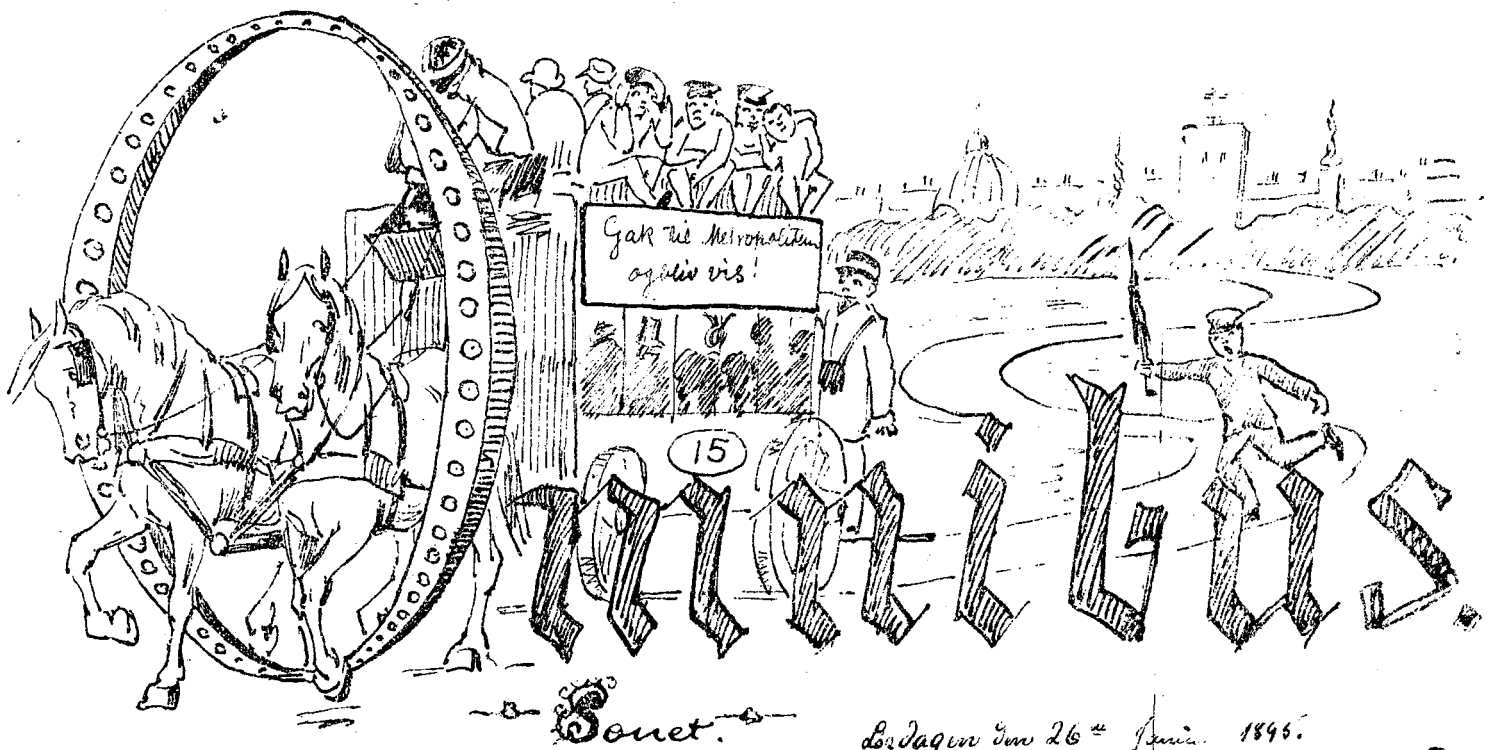
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Lo. Dagen den 26te Juni. 1895.

Redaktør: Lauritz og Poul.

Da første Gang det straalende Spej

teatret og Publikum indrende saa

og henvykt op med Scenen gaa

Da følte jeg først det ædle og høje;

Da naad en jublende Fryd mit Hjerte,

Det var, som om jeg blev født paa ny,

Som en syden, smilende Morgengry,

Som en halvt øfent Sang, jeg i Barndom lærte.

En anden Verden i Clanden jeg skued,

Som før jeg kün anende halvt forestod,

Langt fyriqere pilsred mit Blod

En ubekendt Flamme i Barmen lød,

Der hi opad mod Otheren haged mit Sind,

og tankefuld, have i mit Indre jeg skued. H. S.

Kortfattet

geografisk Oversigt over det
natiløportenske
Rige.

Det natiløportenske Rige har et Areal af 20,000 □ Al. og et Indbyggerantal af c. 200. Forfatningen er absolut monarkisk. Landet består af Hovedstaten mod Syd og 5 smaa Fyrstendømmer, som mer eller mindre ere under Paavirkning af Sydstaten. Kongen, som staar i Epidasen for Landets Styrelse, har den lovgivende, dømmende og vælgende Magt. Ved Siden af ham staar Rigskansleren, som Kongen til Dels selv har Ret til at vælgel. Desuden findes der en Del underordnede Embedsmænd

til Opretholdelsen af Ordenen og til Udbredelse af Kunst og Videnskab.

Indvaanerne ere bekendte for deres idencerkede mirakuløse Cudser, hvorfor

der ogsaa bliver sørgt omhyggelig for Udviklingen af saavel - Af

Næringsveje nævnes Bladomroeriet og Embedsvejen (Filologi og Pædagogik), da

disse kaste mest af sig. For Resten passer enhver sin Næringsvej. Med

Hensyn til Agerdyrkningen maa der mærkes mange sjældne Planter blandt

Befolkningen. Afarten af vilde Dyre gøre Vejene usikre. Paa enkelte Steder

ere andre Citer gjort uskadelig og ere indesperrede i store Glasbure.

Af særegne Træsarter mærkes Linden og Kastanietræer. Som Tegne paa Frem-

skridt i Civilisationen fremhæves, at

Hovedkriagskuepladsen er arfalteret.
Landet med Navningemidler drives
af store, underjordiske Tivnaer og
kaster godt af sig. Landet kan dog
ikke brødføde sig selv, hvorfor der
ogpaa daglig indføres store Partier
af Wales Brød. Befolkningen er
blandet og bestaar for en stor Del
af fremmed Oprindelse. Både de
døde og levende Sprog tales med
stor Frædighed. Det svage Køn er i
stærk Minoritet, dog ved den store
aarlige Tivnoring søges denne
Mangel paa det sværeste afhjælpet
ved holdpligig Indførelse af Skøn-
heder fra Bevenderne. -

Et Billede fra Slervig. (Fortsat).

"Herfra skal vi rejse, siger du?" "Lad
Moderens Svær," aa, hvor skulde jeg
kunne rive mig løs fra disse vante
Omgiwelse. Her har jeg nu levet i
saa mange, mange Aar. Ved denne
Strand har jeg løbet og leget som
Barn, sanket det klare, finklende Hav,
som Vandet skyllede saa gavnligt op
paa Kysten; - her lærte jeg den Fær-
at kende, levede saa lykkeligt med
ham her, ... og nu, nu.."

Den gamle Kone holdt inde.

Som et hjælpeløst Barn lag hun
sig ned i sin Søns Arme.

"Moder, husker du, hvad

Fader sagde til mig, før han døde.

Han sagde: vær altid dansk, min Søn,

du finder ej din Lykke nder Prue-

vingens Skygge." Og Fader rejste sig
lidt op i Sengen og pegede paa
Skiffen i Bordet. Jeg vidste, hvad
han vilde. Jeg hentede ham den
røde Dug, som vi danske nu
maa holde skjult, som var det
nøvet Guds. Aldrig skal jeg glamme,
hvad Fader sagde, da han saa det
kære Dambrag, "Hans", sagde han,
"et Flag, det faldt fra Himlen
ned". Og med et saligt Smil om
Læben kyssede han den røde Dug,
med Anvendelse af sine sidste
Kræfter foldede han Flaget halvt ud.
"Visselig, engang skal røde, unge
Hænder foldes dig, du kære Flag,
helt og frit ud; du har fløjet
højere oppe mod Himlen end Ornen
den sorte Nejsorøn, engang skal du

atter hejres over Slesvigs Byer og
Enger." Mor, det sagde Far, det var
en døendes sidste Ord..." (Hvis).

Da det er påtrængt til Gavn
og Fornøjelse for de unge Musikere
i Metropolitauskolen at fortsætte de
i det sidste Halvaar privat afholdte
Musikprøver, bedes mest muligt musik-
interesserede - særlig sadanme, som
behandle Instrumentens Fløjte (og
andre Blæseinstrumenter), Bratsh
eller Kontrabas - at henvende sig
til Undertegnede, enten paa Skolen
eller i mit Hjem, Sønderborggade

48 lino.

26 Jan 1895.

K. A. Wieth Knudsen.

Revis.

Peter

Peter Peter 12 Tinner.